

DZIADURZENIE TO

Dziadurzenie to specyficzny język, którego młodszy bardzo często używają w kontaktach z osobami starszymi. Przypomina mowę do małych dzieci.

Charakterystyczne cechy dziadurzenia to między innymi uproszczony język, zbyt częste używanie zdrobnień, posługiwanie się frazami w rodzaju „jak się dzisiaj czujemy” lub „czy zjedliśmy już obiadek” zamiast „jak się pani czuje”, „czy zjadł pan obiad”.

Częste jest też zwracanie się do niespokrewnionych osób na „ty” lub „babcia”, „dziadek” oraz przerywanie wypowiedzi osoby starszej, by samemu dokończyć zdanie, zamiast pozwolić osobie starszej na swobodną wypowiedź.

Dziadurzenie jest zjawiskiem powszechnym. Występuje w relacjach rodzinnych, ale z dziadurzeniem osoby starsze spotykają się też w szpitalach, domach opieki, urzędach.

Dziadurzenie narusza jedno z podstawowych praw człowieka, jakim jest prawo do godności. Osoby starsze systematycznie doświadczające dziadurzenia szybciej rezygnują ze społecznej aktywności, mają niższą samoocenę, gorzej przebiegają u nich procesy poznawcze i czują się obywatelami drugiej kategorii, ludźmi pozbawianymi podmiotowości.

SZANUJMY GODNOŚĆ STARSZYCH OSÓB

NIE DZIADURZMY!